

NERECURATĂ

ROMÂNIA
TRIBUNALUL [REDACTED]
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONȚENCIOS ADMINISTRATIV
SENTINȚA COMERCIALĂ NR. [REDACTED]

Ședința publică din 14.04.2011

Instanța constituită din:

Președinte - [REDACTED] - judecător
[REDACTED] - grefier

Se examinează acțiunea civilă formulată de reclamantul [REDACTED] - com. [REDACTED] sat. [REDACTED] județul [REDACTED] în contradictoriu cu pârții **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE** [REDACTED], bd. [REDACTED] nr. [REDACTED] bis, județul [REDACTED] și **ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE** [REDACTED] - [REDACTED] str. [REDACTED] nr. [REDACTED] județul [REDACTED] pentru contestație act administrativ fiscal.

Dezbaterile, care fac parte din prezenta hotărâre, au avut loc în ședința publică din 07.04.2011, când s-a amânat pronunțarea astăzi, 14.04.2011.

TRIBUNALUL

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe reclamantul [REDACTED] din com. [REDACTED] sat. [REDACTED] jud. [REDACTED] a formulat plângere împotriva Deciziei nr. [REDACTED] din 24.08.2010 emisă de Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului [REDACTED] solicitând anularea acestei decizii, dar și anularea Deciziei de impunere anuală nr. [REDACTED] /23.06.2010 pentru veniturile din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal, emisă de Administrația Finanțelor Publice [REDACTED].

În motivarea acțiunii reclamantul arată că în fapt am fost citat în dosarul nr. [REDACTED]/2009 al Judecătoriei [REDACTED], împreună cu [REDACTED] și [REDACTED] ia, în calitate de moștenitori ai defunctei [REDACTED] cauza având ca obiect perfectarea vânzării cumpărării intervenite la data de 10.08.1992 între [REDACTED] și [REDACTED], referitor la o suprafață de 1,16ha teren.

Prin sentința civilă nr. [redacted] 11.03.2010 a Judecătoriei [redacted] pronunțată în dosarul nr. [redacted] 2009, s-a dispus admiterea acțiunii și perfectării vânzării cumpărării intervenite între [redacted] și defuncta [redacted] iar ulterior, prin Decizia de impunere anuală nr. [redacted] 23.06.2010 pentru veniturile din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal, emisă de Administrația Finanțelor Publice [redacted] reclamantul a fost obligat la plata unui impozit în sumă de [redacted] lei.

Apreciază reclamantul că în mod eronat am fost obligat la plata acestui impozit pentru că nu a vândut nici o suprafață de teren lui [redacted] și nu a încasat nici o sumă de bani de la acesta.

Vânzarea cumpărarea s-a încheiat între [redacted] și [redacted] la data de 10.08.1992 (la acea dată încheindu-se în acest sens și o chitanță de mână), iar prin sentința civilă menționată s-a perfectat vânzarea cumpărarea intervenită între cei doi, după cum rezultă chiar din dispozitivul hotărârii. De altfel, defuncta este cea care a încasat banii și nu reclamantul.

Susținerea DGFP [redacted] că reclamantul a fost obligat la plata unui impozit pe venit în sumă de [redacted] lei în baza unei hotărâri ce ține loc de act de vânzare cumpărare este lipsită de relevanță câtă vreme la acea vânzare cumpărare reclamantul nu a fost parte. Mai mult, transferul proprietății s-a produs la data de 10.08.1992, când s-a încheiat și chitanța de mână dintre cei doi, iar de la acea dată [redacted] a stăpânit efectiv terenul cumpărat, la acea dată nefiind în vigoare actualele prevederi ale codului fiscal. În plus, reclamantul nu a făcut nici un act de acceptare expresă sau tacită a moștenirii defunctei [redacted], iar susținerea DGFP [redacted] că prin participarea mea la judecarea dosarului civil nr. [redacted] 2009 aș fi acceptat tacit moștenirea și ar fi incidente dispozițiile art.689 Cod Civil este total nefondată. Reclamantul arată că din cuprinsul sentinței civile nr. [redacted] 11.03.2010 rezultă că, moștenitorii părții, au arătat în instanță că, știu că părta i-a vândut reclamantului o suprafață de teren și nu au pretenții. Apreciază reclamantul că din această susținere nu poate rezulta că ar fi acceptat tacit moștenirea.

De asemenea, Legea nr.571/2003 privind codul Fiscal, reglementează la art.77/1 transferul proprietăților imobiliare prin acte juridice între vii, or reclamantul a fost chemată în instanță ca moștenitor a defunctei [redacted] și chiar dacă s-ar constata că a acceptat prin participarea la procesul civil în mod tacit moștenirea acesteia, această acceptare nu poate fi catalogată ca fiind o tranzacție imobiliară între vii. Reclamantul personal nu a încheiat nici un act cu [redacted] pentru a ne afla în prezența unei tranzacții imobiliare între vii.

Mai mult, potrivit al. 1 al aceluiași articol de lege impozitul pe venit se calculează după cum urmează:

- lit. a) pentru construcțiile de orice fel cu terenurile aferente acestora,

precum și pentru terenurile de orice fel fără construcții, dobândite într-un termen de până la 3 ani inclusiv:

- 3% până la valoarea de 200.000 lei inclusiv;
- peste 200.000 lei, 6.000lei + 2% calculate la valoarea ce depășește 200.000 lei inclusiv;

- lit.b) pentru imobilele descrise la lit.a), dobândite la o dată mai mare de 3 ani:

- 2% până la valoarea de 200.000lei inclusiv;
- peste 200.000 lei, 4.000lei + 1% calculat la valoarea ce depășește 200.000 lei inclusiv. În cauză, reclamantul arată nu-și poate explica la ce venit încasat de el s-a calculat impozitul pe venit, câtă vreme nu a încasat nici o sumă de bani de la Crețu Gr. Sandu.

De asemenea, potrivit pct. 3 al art. 77/1 din aceeași lege, pentru transmitiunea dreptului de proprietate și a dezmembrămintelor acestuia cu titlul de moștenire nu se datorează impozitul prevăzut la alin.(1), dacă succesiunea este dezbătută și finalizată în termen de 2 ani de la data decesului autorului succesiunii, iar în cazul nefinalizării procedurii succesorale în termenul prevăzut mai sus, moștenitorii datorează un impozit de 1% calculat la valoarea masei succesorale.

Or, deși este evident că în cauza de față ANAF a apreciat că reclamantul ar fi dobândit termenul de moștenitor a defunctei [REDACTED] reclamantul nu putea fi obligat la plata unui impozit nici în situația menționată pentru că în prima teză de la pct.3 el, în calitate de moștenitor era scutit de impozit, iar în a doua teză de la pct.3 nu putea fi obligat la plata unui impozit pentru că în cauză nu s-a stabilit valoarea masei succesorale.

Pentru aceste motive, reclamantul solicită anularea atât Decizia nr. [REDACTED] din 24.08.2010 emisă de Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului [REDACTED], cât și Decizia de impunere anuală nr. [REDACTED] 23.06.2010 emisă de Administrația Finanțelor Publice [REDACTED] și să se dispună exonerarea sa de la plata impozitului pe venit în sumă de [REDACTED] lei la care a fost obligat.

În dovedire depune Copie de pe Decizia nr. [REDACTED] din 24.08.2010 emisă de Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului [REDACTED] și copie după Sentința civilă nr. [REDACTED] 1.03.2010 a Judecătoriei [REDACTED] și copie după chitanța de mână încheiată între [REDACTED] și defuncta [REDACTED].

Precizează că a formulat prezenta contestație în termenul Deciziei nr. [REDACTED] din 24.08.2010 emisă de Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului [REDACTED], sens în care atașează copie după plicul cu care i-a fost înaintată aceasta decizie.

Pârâta, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului [REDACTED] în nume propriu și pentru Administrația Finanțelor Publice [REDACTED] a

formulat și depus întâmpinare solicitând instanței respingerea ca contestației ca rămasă fără obiect.

În motivare, se arată că urmare a comunicării către instituția pârâtă a Sentinței Civile nr. [REDACTED] 11.03.2010 pronunțată de către Judecătoria [REDACTED] în dosarul nr. [REDACTED] 2009, organul fiscal competent teritorial a emis decizia de impunere anuală nr. [REDACTED] din data de 23.06.2010 pentru veniturile din transferul proprietății imobiliare din patrimonial personal, [REDACTED] având de plată suma de [REDACTED] lei. Petentul a formulat contestație pe cale administrativă împotriva acestei decizii de impunere, care a fost soluționată de către DGFP [REDACTED] prin Decizia nr. [REDACTED] 24.08.2010. Prin aceasta decizie a fost respinsă ca neîntemeiată contestația formulată pentru următoarele motive: în cauză, transferul dreptului de proprietate operează la data rămănerii definitive și irevocabile a hotărârii prin care "se constată perfectă vânzarea cumpărarea intervenită la data de 10.08.1992 între [REDACTED] (în prezent decedată), moștenitori ai acesteia fiind [REDACTED], [REDACTED] ca și [REDACTED] în calitate de vânzătoare și reclamant [REDACTED] în calitate de cumpărător", având ca obiect o suprafață de teren extravilan de 1,16 ha. Hotărârea a rămas irevocabilă la data de 17.0-2010. iar la data de 23.06.2010 s-a calculat impozitul pe venitul din transferul proprietății ce cade în sarcina moștenitorilor vânzătoarei defuncte, care au stat în proces în calitate de pârâți - vânzători. În momentul calculării acestui impozit, organul fiscal a avut în vedere părțile ce figurează în sentința, fără a cerceta dacă petentul este sau nu moștenitor al vânzătoarei [REDACTED].

Ulterior, la data de 10.01.2011 petentul a comunicat către Administrația Finanțelor Publice [REDACTED] acte care dovedesc gradul de rudenie între acesta și cumpărătorul ce figurează în sentința, astfel încât, în baza art. 77¹ alin. 4 din Codul fiscal, s-a recalculat impozitul pe venitul din transferul proprietății imobiliare, petentul având de plată 0 lei.

Examinând materialul probator administrat, actele și susținerile părților instanța reține următoarea situație de fapt și de drept:

Prin decizia de impunere anuală cu nr. [REDACTED] din 23.06.2010 emisă de Administrația Finanțelor Publice a orașului [REDACTED] s-a fost impusă reclamantului obligația de plată a unui impozit pe transferul proprietăților imobiliare în cuantum de [REDACTED] lei. Baza de impunere a constituit-o transferul unei proprietăți imobiliare perfectată conform S.c. nr. [REDACTED] 11.03.2010 pronunțată de Judecătoria [REDACTED]. Vânzarea-cumpărarea s-a perfectat în fapt în cursul anului 1992 între autoarea reclamantului și [REDACTED] iar în cursul anului 2009 cumpărătorul a formulat cerere în contradictoriu cu moștenitorii vânzătoarei decedate pentru a obține o hotărâre care să țină loc de act autentic de vânzare-cumpărare.

Considerând eronată impunerea fiscală reclamantul a formulat contestație, aceasta fiindu-i respinsă prin Decizia nr. [REDACTED] 24.08.2010 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice [REDACTED].

Deși reclamantul are calitatea de moștenitor sarcina fiscală este eronat impusă, acțiunea reclamantului fiind întemeiată, urmând a fi admisă pentru considerentele care urmează:

Transferul propriu-zis al proprietății imobiliare a avut loc în anul 1992 (impunerea putând avea loc înăuntru termenului de prescripție de 5 ani) iar la data impunerii fiscale dreptul autorității fiscale de a impune și percepe impozitul pe transferul proprietății imobiliare este prescris. Dacă defuncta [REDACTAT] s-a sustras de la plata unor impozite această situație nu atrage întotdeauna dreptul organului fiscal de a urmări fără limită în timp pe moștenitorii acesteia. Starea de fapt fiscală este aceea că defuncta și nu reclamantul a efectuat transferul de proprietate impozitat.

Impozitul prevăzut de art. 77¹ alin. 1 din Legea nr. 571/2003 se referă la transferul dreptului de proprietate prin acte între vii iar impunerea putea avea loc în timpul vieții defunctei când a avut loc transferul propriu-zis al dreptului de proprietate.

Reclamantul nu are calitate de vânzător al proprietății imobiliare iar calitatea de moștenitor al contribuabilului care ar fi putut fi impozitat nu atrage în mod obligatoriu în sarcina reclamantului obligația fiscală nestabilită la timp de organul fiscal în sarcina acestui contribuabil. Nu s-a stabilit că reclamantului i s-a transmis în tot sau în parte pasivul succesoral reprezentat de obligațiile fiscale neachitate de [REDACTAT]. Nu rezultă că moștenitorii defunctei [REDACTAT] au dezbătut succesiunea, nu se face dovada că reclamantul a acceptat succesiunea pe care acesta ar fi putut-o accepta sub beneficiu de inventar.

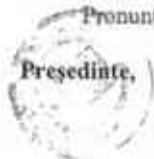
Deși autoritatea fiscală a mai emis o Decizie de Impunere ulterioară în care reclamantul figurează la rubrica „Decizie curentă” cu obligații fiscale „0”, acesta nu echivalează cu lipsa obiectului prezentei acțiuni. Decizia anterioară nu a fost anulată pe cale administrativă de organul fiscal care respingând contestația administrativă a menținut și poate oricând pune în executare Decizia anterioară nedesființată până în prezent.

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII HOTĂRĂȘTE

Admite acțiunea formulată de reclamantul [REDACTAT] com. [REDACTAT], sat [REDACTAT], județul [REDACTAT] în contradictoriu cu părții DIRECTIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE [REDACTAT] - [REDACTAT] bd. [REDACTAT] nr. [REDACTAT], județul [REDACTAT] și ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE [REDACTAT], str. [REDACTAT] nr. [REDACTAT] județul [REDACTAT] și în consecință:

Anulează Decizia cu nr. [redacted] din 24.08.2010 emisă de pârâta
Direcția Generală a Finanțelor Publice [redacted] și Decizia de Impunere anuală cu
nr. [redacted] din 26.06.2010 emisă de Administrația Finanțelor Publice
[redacted]

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.
Pronunțată în ședința publică din 14.04.2011.

Grefier,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized initial 'S' followed by a vertical line.

red.+tehnored. N.T./18.04.2011
4 ex.LV/19.04.2011